

НОМАИ ҲАВВОРИИ МУҚАДДАС ПАВЛУС БА ЭФСҮСИЁН БОБИ ЯКУМ

Чалол додани Худо барои сирри нақшаи абади наҷоти Ў, ки дар Масеҳ ба амал омадааст.

1. Павлус, ки бо иродаи Худо ҳаввории Масеҳ аст, ба муқаддасоне ки дар Эфсӯс мебошанд ва дар Исои Масеҳ аминанд:
2. Файз ва осоиштагӣ аз ҷониби Падари мо Худо ва Исои Масеҳи Худованд бар шумо бод.
3. Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки моро бо ҳар баракати рӯҳоние ки дар афлок аст, дар Масеҳ баракат додааст,
4. Чунон ки моро пеш аз таъсиси ҷаҳон дар Ў баргузидааст, то ки ба ҳузури Ў дар муҳаббати муқаддас ва беайб бошем.
5. Моро пешакӣ муайян намудааст, ки ба василаи Исои Масеҳ бар тибқи салоҳиди иродаи Худ, ба фарзандӣ қабул кунад,
6. Барои ҳамду санои ҷалоли файзи Худ, ки ба мо дар Маҳбуби Худ бо саховатмандӣ бахшидааст.
7. Дар Ў мо бо Хуни Ў фидияе ва омурзиши гуноҳхоро бар ҳасби сарвати файзи Ў пайдо кардаем,
8. Ки онро Ў ба мо ба фаровонӣ ато намуда, ҳамроҳи ҳар ҳикмат ва хирадӣ
9. Сирри иродаи Худро ба мо маълум кардааст, бар тибқи салоҳиди Худ, ки пештар дар Ў барқарор намуд.
10. Вақте ки пурагии замонҳо муяссар гардад, Худо ҳама чизро, хоҳ дар осмон бошад, хоҳ дар зами, зери сардории Масеҳ, яъне дар Ў ҷамъ хоҳад кард.
11. Мо низ дар Ў, ки ҳама чизро бар тибқи азми иродаи Худ ба амал меоварад, мувофиқи таъиноти Ў пешакӣ муайян шуда будем.
12. То мо, ки пештар ба Масеҳ умед бастаем, барои ҳамду сано ҷалоли Ў вучуд дошта бошем.
13. Дар Ў шумо низ, чун каломи ростиро, яъне башорати наҷоти худро шунидаед ва ба Ў имон овардаед, бо Рӯҳулқудси мавҷуд мӯҳр зада шудаед,
14. Ва то замоне ки мулки Худо боз харида шавад, Он гарави мероси мост барои ҳамду санои ҷалоли Ў.

Сарвати беҳадди мероси пур аз ҷалоли Худо барои имондорон.

15. Бинобар ин ман низ, вақте ки аз имони шумо ба Исои Масеҳ ва аз муҳаббати шумо ба ҳамаи муқаддасон хабардор шудам,
16. Шукргузориро барои шумо бас намекунам ва шуморо дар дуоҳои худ ёд мекунам.
17. То ки Худои Исои Масеҳи Худованди мо, Падари ҷалол рӯҳи ҳикмат ва ваҳйро барои шинохтани Ў ба шумо ато намояд,
18. Ва ҷашмони дили шуморо равшан созад, то шумо бидонед, ки умеди даъвати Ў аз ҷӣ иборат аст, ва сарвари ҷалоли мероси Ў барои муқаддасон ҷӣ гуна аст,
19. Ва бузургии қудрати Ў дар мо, ки имон дорем, ҷӣ гуна аз ҳад барун аст. Он қудрат аз рӯи амали қуввати азими Ўст,
20. Ки дар Масеҳ амал кардааст, вақте ки Ўро аз мурдагон эҳё намуд ва ба ямини Худ дар афлок шинонд.
21. Болотар аз ҳар сарварӣ, ва ҳукуматдорӣ, ва қудрат, ва салтанат, ва ҳар номе ки на танҳо дар ин олам балки дар олами оянда низ хонда мешавд,
22. Ва ҳама чизро зери пойҳои Ў тобеъ намуд, ва Ўро чун сари ҳама чиз ба Калисо дод,
23. Ки он Бадани Ўст, пуррагии Ўст, ки ҳама чизро дар ҳама пур мекунад.

БОБИ ДУЮМ

Худо бар ҳасби муҳаббати бузурги Худ имондоронро ба воситаи Хуни Масеҳ наҷот медиҳад.

1. Шумо ба сабаби хатоҳо ва гуноҳҳои худ як вақте мурда будед.
2. Дар онҳо шумо муофиқи давраи ин олам ва иродаи мире ки дар ҳаво ҳукмрон аст, яъне он рӯҳе ки ҳоло дар писарони исьён амал мекунад, зиндагӣ мекардед.
3. Дар миёни онҳо ҳамаи мо низ як вақте аз рӯи шаҳвати ҷисми худ зиндагӣ карда, ҳавасҳои ҷисм ва хаёлотро ба ҷо меовардем ва табиатан, мисли дигарон, фарзандони ғазаб будем.
4. Аммо Худои пур аз марҳамат, бар тибқи муҳаббати бузурге ки ба мо дорад,
5. Моро, агарчи аз рӯи хатоҳо мурда будем, бо Масеҳ зинда кард, бо файз шумо наҷот ёфтаед,
6. Ва бо Ў моро барҳезонд ва дар афлок дар Исои Масеҳ шинонд,
7. То ки дар асрҳои оянда сарвари беҳадди файзи Худро дар меҳрубоние ки ба мо дар Исои Масеҳ дорад, зохир намояд.

8. Зеро ки шумо бо файз ба воситаи имон начот ёфтаед, ва ин на аз шумост, балки атои Худост,
9. Ва аз аъмол нест, то ки ҳеч кас фахр накунад.
10. Зеро ки мо офаридаи Ё ҳастем ва дар Исои масеҳ барои аъмоли нек, ки иҷрои онҳоро Худо пешакӣ барои мо таъин намудааст, ба вучуд оварда шудаем.
11. Пас, дар хотир дошта бошед, ки як вақте ба ҳаби ҷисм шумо халқҳо будед, ва касоне ки махтун номида мешаванд, шуморо номахтун меномиданд, вале хатнаи онҳо ҷисмонист ва бо даси инсон ба амал оварда шудааст;
12. Дар он замон шумо бе Масеҳ, аз ҷамоати Исроил ҷудо ва нисбат ва аҳдҳои ваъда бегона будед, дар олами бе умед ва бе Худо будед.
13. Аммо акнун, дар Исои Масеҳ, шумо, ки як вақте дур будед, бо Хуни Масеҳ наздик шудаед.

Ба воситаи Исо яҳудиён ва халқҳо иҷозат доранд, ки ба Падаре ки дар осмон аст, наздик шаванд.

14. Зеро ки Ё осоиштагии мост, ки ҳар дуру як гардонд ва девори ҷудогиро, яъне адоватро дар Бадани Худ хароб кард,
15. Ва шариати аҳкомро, ки аз амрҳо иборат буд, ботил намуд, то ки дар Худ аз ҳар ду як одами навро ба вучуд оварда, осоиштагӣ барқарор намояд,
16. Ва ба воситаи салиб дар як ҷисм ҳар дуру бо Худо оштии диҳад ва адоватро бидунад.
17. Ё ба шумо, ки дур будед, ва ба онҳое ки наздик буданд, омад, ва осоиштагиро башорат дод,
18. Зеро ба воситаи Ё ҳар дуи мо иҷозат дорем, ки дар як Рӯҳ ба Падар наздик шавем.
19. Пас, шумо акнун на ғайр ҳастед ва на бегона, балки ҳамватани муқаддасонед ва аҳли хонаи Худо,
20. Ва бар асоси ҳаввориён ва анбиё барқарор гардидаед, ки Худи Исои Масеҳ санги зовия аст.
21. Бар Ё тамоми иморат маҳкам пайваст шуда, ба маъбади муқаддасе дар Худованд табдил меёбад,
22. Ва бар Ё шумо низ бино меёбед, то ки дар Рӯҳ маскани Худо бошед.

БОБИ СЕЮМ

Ваколати сирри Худо ба воситаи Калисои Масеҳ маълум мешавад.

1. Барои ҳамин ҳам ман, Павлус, ба хотири шумо, халқҳо, бандии Исои Масеҳ ҳастам.
2. Ҳамаи шумо дар бораи ваколати файзи Худо, ки ба ман барои шумо ато шудааст, шунидаед,
3. Яъне чӣ тавр ба василаи ваҳй сире ба ман маълум шудааст, ки дар бораи он мухтасаран дар боло навиштаам,
4. Ва шумо онро хонда, метавонед бифаҳмед, ки ман аз сирри Масеҳ чӣ қадар воқиф ҳастам.
5. Он дар наслҳои пешина ба банӣ-одам маълум нашуда буд, чунон ки ҳоло ба ҳаввориёни муқаддаси Ў ва ба анбиё ба василаи Рӯҳ ошкор шудааст,
6. Ки халқҳо ҳамирси Исроил ва андоми ҳамон ҷисм ва шарикони ваъдаи онҳо дар Исои Масеҳ ба воситаи Инҷил ҳастанд.
7. Ман бар тибқи бахшоиши файзи Худо, ки ба ҳасби амали қуввати Ў ба ман ато шудааст, хизматгузори он гардидаам.
8. Агарчи ман хурдтарини ҳамаи муқадасонам, ин файз ба ман ато шудааст, ки сарвати беқиёси Масеҳро ба халқҳо башорат диҳам.
9. Ва ба ҳама равшан намоям, ки чист ваколати сирре ки аз азал ниҳон буд дар Худое ки ҳама чизро ба василаи Исои Масеҳ ба вучуд овард,
10. То ки ҳоло ба воситаи Калисо ба сарварон ва ҳукуматдороне ки дар афлоканд, ҳикмати гуногуншакли Худо маълум гардад,
11. Мувофиқи таъиноти азали, ки онро Ў дар Худованди мо Исои Масеҳ ба амал овардааст,
12. Ки ба василаи Ў ва ба воситаи имони мо ба Ў иҷозат дорем бо ҷасорату эътимод наздик шавем.
13. Ба ин сабаб хоҳишмандам, ки аз боиси азобе ки ман аз барои шумо дорам, маъюс нашавед, ки он фаҳри шумост.

Дуои ҳаворӣ дар бораи калисо ба хотири файзи фаровони Худо.

14. Биноабр ин ман зону мезанам назди Падари Худованди мо Исои Масеҳ,
15. Ки аз Ў ҳар хонавода дар осмон ва бар замин ном мегирад,

16. Ва илтимос мекунам, ки Худо бар тибқи сарвати ҷалоли Худ ато фармояд, ки шумо бо Рӯҳи Ё дар одами ботин қавӣ ва мустаҳакам шавед,
17. Ба тавре ки Масеҳ ба василаи имон дар дилҳои шумо сокин гардад,
18. То ки шумо дар муҳаббат реша давонда ва устувор шуда, битавонед бо ҳамаи муқаддасон пай бурда дарк намоед, ки чист арзу тӯл ва умқи баландии
19. Муҳаббати Масеҳ, ки аз идрок болотар аст, то ки бо тамоми пурагии Худо пур шавед.
20. Ёро, ки бо қуввате ки дар мо амал мекунад, қодир аст аз ҳар он чи мо мехоҳем ё фикр мекунем, беандоза зиёдтар бикунед,
21. Ёро дар Калисо ва дар Исои Масеҳ аз насл ба насл то абад ҷалол бод, омин.

БОБИ ЧОРУМ

Онҳое ки ба Исо имон доранд, осоиштагӣ ва ягонагиро нигоҳ дошта, Калисоро ташкил мекунанд.

1. Пас, ман, ки дар Худованд бандӣ ҳастам, аз шумо хоҳишмандам, ки муносиби мақоме ки ба он хонда шудаед, рафтор кунед,
2. Бо тамоми мулоимат ва фурутанӣ ва пурсабрӣ якдигарро дар муҳаббат таҳаммул намоед,
3. Ва саъю кӯшиш кунед, ки ягонагии Рӯхро дар иттифоқи осоиштагӣ нигоҳ доред:
4. Як Бадан ҳаст ва як Рӯҳ, чунон ки шумо низ ба як умеди муайян даъват шудаед;
5. Як Худованд ҳаст, як имон, як таъмид,
6. Як Худо ва Падари ҳама, ки Ёро бар болои ҳама, ва ба воситаи ҳама, ва дар ҳама мебошад.

Хизматгузори гуногун дар калисо барои такмили он дар таҳти Сари он, ки Масеҳ аст, мебошад.

7. Аммо ба ҳар яке аз мо файз ба андозаи атои Масеҳ бахшида шудааст.
8. Бинобаар ин гуфта шудааст: "Ба афроз сууд намуда, асиронро ба асирӣ бурд ва ба одамон бахшоишҳо дод"

9. Ва “сууд намуд” гуфтан чист, чуз ин ки Ў пештар ба асфали замин нузул ҳам карда буд?
10. Он ки нузул карда буд, Ҳамон аст, ки болотар аз тамоми афлок сууд ҳам намуд, то ки ҳама чизро пур кунад.
11. Ў баъзеро ҳавворӣ, баъзеро анбиё, баъзеро башоратдиҳанда, баъзеро шубон ва муаллим таъин намуд,
12. Барои такмили муқаддасон ба кори ибодат, ба бинои Бадани Масеҳ,
13. То даме ки ҳамаамон ба ягонагии имон ва шиносоии Писари Худо, ба дараҷаи шахси комил, ба андозаи бузургии пурраи Масеҳ бирасем,
14. То ки мо дигар кўдаконе набошем, ки бо боди ҳар таълим калавонида ва ронда мешаванд, аз найрангбозии одамон, ки бо талбис дар иштибоҳ андохта, гумроҳ мекунанд,
15. Балки дар муҳаббат ростиро баён намуда, мо дар ҳар чиз ба Он ки Сар аст, яъне ба Масеҳ нумўъ ёбем.
16. Аз Ў тамоми Бадан, ба воситаи ҳар навъ пайвандҳои тавқияткунанда мустаҳакам ва пайваст шуда, бо амали ҳар андоми чудогона ба андозаи хоси он, афзоиш меёбад, то ки худро дар муҳаббат бино кунад.

Дар бораи ҳаёти нави онҳое ки ба Масеҳ тааллуқ доранд.

17. Пас, чунин мегўям ва дар Худованд шаҳодат медиҳам, ки шумо дигар он тавр рафтор накунед, ки бутпарастон аз рӯи ҳаёлотӣ ҳечу пучи худ рафтор мекунанд.
18. Ақлашон тира гардида, онҳо аз ҳаёти Худо бегона шудаанд, ба сабаби ҷаҳолат ба дилсаҳтие ки ба онҳо хос аст.
19. Онҳо то ба дараҷаи лоуболи расида, ба фисқи фучур моил шудаанд, ба тавре ки ҳар кори зиштро бо рағбати тамоми ба ҷо меоваранд.
20. Вале шумо Масеҳро ин тавр ёд нагирифтаед,
21. Дар сурате ки дар бораи Ў шунидаед ва дар Ў таълим гирифтаед, ба ҳасби ростие ки дар Исост,
22. Пас рафтори пештараи одами кўҳнаро, ки дар шаҳавоти дилфиреб фосид мешавад, аз худ дур кунед.
23. Ва хиради шумо бояд дар Рўҳ тоза шавад,
24. Ва одами навро, ки ба шабоҳати Худо дар асолат ва қудсияти ростӣ офарида шудааст, дар бар кунед.

25. Бинбоар ин, кизбро аз худ дур карда, ҳар яке ба ёри худ рост гӯед, чунки мо андоми якдигарем.
26. Агар хашмгин шуда бошед, хато накунед ва нагузоред, ки ғазаби шумо то ғуруби офтоб боқӣ бимонад;
27. Ва ба иблис чой надихед.
28. Касе ки дуздӣ кардааст, дигар дуздӣ накунад, балки меҳнат карда, бо дастҳои худ кори ғоиданоке ба ҷо оварад, то чизе дошта бошад, ки ба эҳтиёҷманде бибахшад.
29. Ҳеч як сухани қабехе аз даҳонатон набарояд, балки фақат сухани нек, ки дар вақти эҳтиёҷот барои обод кардан бошад, то ки ба шунавандагонаш файз бахшад.
30. Ва Рӯҳулқудси Худоро, ки бо Он ба интизори рӯзи озода мӯҳр зада шудаед, андӯхгин накунед.
31. Ҳар гуна қудрат ва қаҳр, ва ғазаб ба фаръед, ва бадгӯӣ бизгзор аз шумо бо ҳар навъ шарорат дур шавад;
32. Балки ба якдигар меҳрубон ва дилсӯз бошед ва якдигарро авф намоед, чунон ки Худо низ моро дар Масеҳ авф намудааст.

БОБИ ПАНЧУМ

1. Пас, ҷу фарзандони маҳбуб, ба Худо тақлид намоед,
2. Ва дар муҳаббат рафтор кунед, чунон ки Масеҳ низ ба мо муҳаббат дошт ва Худо барои мо, ҳамчун ҳадия қурбонӣ ба Худо, ҳамчун бӯи муаттар таслим намуд.
3. Лекин зино ва ҳар гуна нопокӣ ва тамаҷкорӣ набояд дар байни шумо ҳатто зикр ёбад, чунон ки ба муқаддасон муносиб аст;
4. Ҳамчунин алфози қабех ва жожхой ва масхарабозӣ, ки аз рӯи одоб нест, набояд бошад, балки шукргузорӣ лозим аст;
5. Зеро инро яқин бидонед, ки ҳеч як зинокор, ё нопок, ё тамаҷкор ки вай бутпараст аст, дар Малакути Масеҳ ва Худо мерос надорад.
6. Бигзор ҳеч кас шуморо бо суханони ботил фирефта накунад, зеро ки барои ин ғазаби Худо бар писарони исьён меояд.
7. Пас, шарикӣ онҳо нашавед.
8. Зеро ки шумо як вақте зулмот будед, вале ҳоло нуре дар Худованд ҳастед: ҷун фарзандони нур рафтор кунед,
9. Чунки самари нур аз ҳар меҳрубонӣ, адолат ва ростӣ иборат аст;
10. Ва таҳқиқ кунед, то бидонед он чи, ки Худо меписандад, чист.

11. Ва дар аъмоли бесамари зулмот иштирок накунад, балки онҳоро фош намоед.
12. Зеро дар бораи корхое ки онҳо пинҳонӣ мекунанд, сухан рондан ҳам нанговар аст.
13. Аммо ҳамаи ин фош гардида, дар рӯшноӣ зоҳир мешавад, зеро ҳар он чи зоҳир мешавад, нур аст;
14. Бинобар ин гуфта шудааст: "Эй ту, ки хоб рафтаӣ, бархез ва аз мурдагон эҳё шав, ва Масеҳ бар ту нур хоҳад пошид".
15. Пас, бодикқат назар кунед, ки чӣ гуна рафтор менамоед, на чун беҳирадон, балки чун хирадмандон,
16. Ва фурсатро ғанимат донед, чунки ин рӯзҳо шарир аст.
17. Бинобар ин нодон набошед, балки дарк кунед, ки иродаи Худо чист.
18. Ва масти шароб нашавед, ки аз он фиску фучур ба амал меояд; балки аз Рӯҳ пур шуда,
19. Ба якдигар бо таронаҳои Забур, мадҳияҳо ва сурудҳои рӯхонӣ сухан гӯед ва дар дилҳои худ барои Худованд бисароед ва тараннум намоед,
20. Ҳамеша барои ҳама чиз Худои Падарро ба исми Худованди мо Исои Масеҳ шукр гӯед.
21. Дар тарси Худо мутеи якдигар шавед.

Қоидаҳои ҳаёти оилавии масеҳӣ.

22. Эй занон, мутеи шавҳарони худ шавед, мисли он ки ба Худованд бошад,
23. Чунки шавҳар сари зан аст, чунон ки Масеҳ сари Калисо ва Начотдиҳандаи бадан аст;
24. Аммо, чӣ тавре ки Калисо ба Масеҳ тобеъ аст, ҳамон тавр зан низ бояд аз ҳар ҷиҳат ба шавҳарони худ тобеъ бошанд.
25. Эй шавҳарон, занони худро дӯст доред, чунон ки Масеҳ низ ба Калисо муҳаббат дошт ва Худоро аз барои он таслим намуд,
26. То ки онро ба ғусли об пок карда, ба воситаи калом тақдир намояд,
27. Ва ба ҳузури Худ Калисоро дар ҷалоле тақдир кунад, ки на доғе дошта бошад, на нуқсоне, на чизе монанди ин, балки муқаддас ва беай бошад.

28. Ҳамин тавр бояд шавҳарон занони худро мисли ҷисми худ дӯстдоранд: он ки зани худро дӯст медошта бошад, худро дӯст медорад.
29. Зеро ки ҳеҷ кас ҳаргиз ҷисми худро бад намебинад, балки онро ғизо медиҳад ва гарм мекунад, чунон ки Худованд низ Калисоро;
30. Чунки мо андоми Бадани Ё ҳастем, аз гӯшти Ё ва аз устухонҳои Ё.
31. Аз ин сабаб мард падару модари худро тарк карда, бо зани худ хоҳад пайваст, ва ҳар ду як тан хоҳанд буд.
32. Ин сир бузург аст вале ман нисбат ба Масеҳ ва Калисо сухан меронам.
33. Пас, бигзор ҳар яке аз шумо зани худро мисли худ дӯст дорад, ва зан аз шавҳари худ битарсад.

БОБИ ШАШУМ

1. Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат намоед, зеро ки ин аз рӯи инсоф аст.
2. “Падар ва модари худро иззат намо”, ин аст ҳукми аввалин бо чунин ваъда:
3. “То ки некӯаҳвол бошӣ ва бар замин умри дароз бинӣ”.
4. Ва шумо, эй падарон, фарзандони худро ба ҳашм наоваред, балки онҳоро дар таълимот ва насиҳати Худованд тарбия кунед.
5. Эй ғуломон, ба оғоёни башарии худ бо тарсу ларз ва бо соддадилӣ, мисли он ки ба Масеҳ бошад, итоат намоед,
6. На бо ҳозирхизмати зоҳирӣ, ҳамчун одампарастон, балки ҳамчун ғуломони Масеҳ, ки иродаи Худоро аз таҳти дил ба ҷо меоваранд.
7. Ғайратмандона хизмат кунед, мисли он ки ба Масеҳ бошад, на ба одамон,
8. Зеро медонед, ки ҳар кас, хоҳ ғулом бошад, хоҳ озод, ба андозаи кори неке ки кардааст, аз Худованд мукофот хоҳад гирифт.
9. Ва шумо, эй оғоён, ба онҳо низ ҳамин тавр рафтор кунед, ва аз таҳдид даст кашед, ва бидонед, ки бар сари шумо ҳам дар осмон Оғое ҳаст, ва Ё рӯйбинӣ надорад.

Зиреҳи кулли рӯҳонӣ.

10. Ниҳоят, эй бародаронам, дар Худованд ва дар тавоноии қудрати Ў неруманд шавед.
11. Зиреҳи куллии Худоро дар бар кунед, то ки битавонед ба дасисаҳои иблис муқобилат намоед.
12. Чунки муборизаи мо на бар зидди хун ва ҷисм аст, балки бар зидди сарварон, бар зидди ҳукуматдорон, бар зидди фармонравоёни ин олами зулмот аст, бар зидди қувваҳои рӯҳии шарорат, ки дар афлок аст.
13. Бинобар ин, зиреҳи куллии Худоро бигиред, то ки дар рӯзи бад муқобилат намуда ва ҳама корхоро анҷом дода, истодагӣ карда тавонед.
14. Пас, бо ростӣ камар баста ва ҷавшани адолатро дар бар карда, биистед,
15. Ва пойафзоли омодагиро барои додани башорати осоиштагӣ ба пой худ бипӯшед,
16. Дар айни ҳол сипари имонро бигиред, ки бо он ҳамаи тирҳои тафсони шарирро хомӯш карда метавонед;
17. Ва ҳӯди начотро бигиред, ба шамшери Рӯхро, ки каломи Худост;
18. Дар ҳар вақт дар Рӯх бо ҳар дуо ва илтимос дуо гӯед, ва ҳушёр ва босабот буда, ҳамеша дар бораи ҳамаи муқаддасон илтимос кунед,
19. Барои ман низ дуо гӯед, то ба ман калом ато шавад, ки даҳон кушода, сирри башоратро бочуръат баён намоям,
20. Ки барои он ман дар занҷирҳо вазифаи сафирро ба ҷо меоварам, то ки далерона ва ба таври бояду шояд сухан гӯям.

Сухани хотимаӣ.

21. Ва барои он ки шумо низ аз вазъиятам ва корҳоям воқиф шавед, Тӯхикӯс, ки бародари маҳбуб ва хизматгузори амин дар Худованд аст, шуморо аз ҳар хусус хабардор хоҳад кард,
22. Ки ўро барои ҳамин назди шумо фиристодам, то ки аз вазъияти мо огоҳ бошед, ва ў дилҳои шуморо тасалли дихад.
23. Бародаронро осоиштагӣ ва муҳаббат бо имон аз ҷониби Худои Падар ва Исои Масеҳи Худованд бод.
24. Бо ҳамаи онҳое ки ба Худованди мо Исои Масеҳ муҳаббати бефано доранд, файз бод, омин.